

Απουσία ωφέλιμου λόγου

/ Θεολογία και Ζωή

Πήγε κάποτε στον αββά Φήλικα

ένας αδελφός, έχοντας μαζί του και μερικούς κοσμικούς. Παρακάλεσε λοιπόν τον αββά να τους πει ωφέλιμο λόγο. Ο γέροντας όμως σώπαινε. Ο αδελφός συνέχισε να τον παρακαλεί ώρα πολλή, οπότε εκείνος τους είπε:

- Θέλετε ν' ακούσετε ψυχωφελή λόγο;
 - Ναι, αββά, αποκρίθηκαν.
 - Δεν υπάρχει πια λόγος, είπε ο γέροντας. Γιατί όταν οι αδελφοί ρωτούσαν τους γέροντες και έκαναν όσα εκείνοι τους συμβούλευαν, ο Θεός έδινε λόγο, για να ωφεληθούν εκείνοι που ρωτούσαν. Τώρα όμως, επειδή ρωτάνε αλλά δεν εφαρμόζουν όσα ακούνε, πήρε ο Θεός τη χάρη του λόγου από τους γέροντες. Δεν βρίσκουν πια τι να πούν, γιατί δεν υπάρχει εργάτης της αρετής.
- Όταν τον άκουσαν οι επισκέπτες, αναστέναξαν και είπαν:
- Προσευχήσου για μας, αββά.

Από το Γεροντικό